

Arrest

nr. 273 438 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 29 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 5 oktober 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 januari 2022 ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op 15 juni 1993 in Bagdad, Irak. U woonde daar in de wijk AlSaydiya in het ouderlijk huis met uw ouders, uw twee broers waaronder uw tweelingbroer en uw zus. U leefde daar tot uw vertrek uit Irak in 2015. U bent een soennitische moslim van Arabische afkomst. U bent ongehuwd. U werkte in de automechanica.

Eind 2014, begin 2015, kreeg u problemen in de school waar u toen studeerde, in de wijk Karrada, vlak bij AlSaydiya. Uw school lag in een sjiitische wijk en u werd bedreigd door enkele studenten die tot een sjiitische militie behoorden. U werd bedreigd omwille van het feit dat die studenten, ongeveer een jaar nadat u naar die school ging, ontdekt hadden dat u een soenniet bent. De sjiitische studenten namen u vast bij uw schouder en er werd u gezegd dat ze u zouden helpen de juiste sekte te vinden en soenniet te worden. U zei dat u niet religieus was en alcohol drinkt. U zei ook dat u erover zou nadenken. U ging daarna naar huis en bent niet meer terug naar school gegaan. Net na het incident, dezelfde dag, sprak u daarover met uw vader en u vertelde hem dat u niet meer naar school zou gaan en het land zou verlaten. Daarnaast had u ook algemene sektarische problemen omdat jullie met uw familie in een kleine soennitische wijk woonden in een ruimere sjiitische buurt. U kon op ieder moment, thuis of op straat, worden aangevallen door sjiieten die heel machtig waren.

Twee of drie dagen na het incident op school, in 2015, reisde u legaal met het vliegtuig naar Turkije. Van daaruit ging u via de Balkanroute naar Duitsland waar u verbleef vanaf juni of juli 2015 en een verzoek om internationale bescherming indiende. Uw verzoek in Duitsland werd geweigerd. U vertrok in oktober 2016 naar Oostenrijk waar u meerdere verzoeken om internationale bescherming indiende die ook allemaal werden geweigerd. Terwijl u in Oostenrijk was werden uw broers R.(...) en T.(...) in 2017 vermoord. U vermeldde ook dat uw zus werd ontvoerd. In Oostenrijk had u in 2018 een man, J.(...), leren kennen waar u een relatie mee heeft gehad. Omwille van uw relatie met een man werd alle contact met uw ouders verbroken. De relatie met J.(...) kwam tot een einde omdat u eind januari 2020 naar België vertrok. U kwam in België aan op 1 februari 2020. In België had u ook gedurende een vijftal maanden een relatie met een man. U ziet zichzelf als homoseksueel.

U diende in België op 29 juni 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de overlijdensakte van uw broer R.(...) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij een terugkeer naar Irak opgepakt te worden in de luchthaven en gedood te worden door leden van een sjiitische militie en dit omdat u een soenniet bent en studeerde in een sjiitische omgeving. U vreest ook vervolging omdat u homoseksueel zou zijn.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielerlaas.

Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw bewering dat u bedreigd werd door studenten die tot een sjiitische militie behoorden omdat u zelf soenniet bent. Het CGVS dient immers vast te stellen dat de aanleiding voor uw vertrek, met name de problemen met sjiitische militieleden op school, weinig aannemelijk is. U bent immers wel heel vaag en niet-consistent over de personen die u zouden vervolgen. U vernoemt om te beginnen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enerzijds en bij het CGVS

anderzijds andere milities die verantwoordelijk zouden zijn of kunnen zijn voor uw vervolging. Voor de DVZ verklaarde u dat u bedreigd werd door studenten die tot een bepaalde sjiitische militie behoorden. Uw tweelingbroer R.(...) en uw oudere broer T.(...) zouden ook door hen zijn vermoord. U gaf op de vraag bij de DVZ, door wie ze dan werden vermoord, aan dat de wijk waar uw woonde onder controle was van de milities van Sayyid Muhammad Baqir al-Hakim (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Voor het CGVS daarentegen beweerde u dan weer niet te weten tot welke organisatie de studenten waar u problemen mee had behoorden. U noemde Al Asa'ib, de organisatie van Abu Fadhal al Abbas en het Mahdi-leger (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 10). Hierbij moeten we nog vermelden dat het dan wel heel frappant is dat u in Oostenrijk verklaarde dat Asa'ib Ahl al-Haq verantwoordelijk was voor de moord op uw broer R.(...) en de ontvoering van uw zus. Er zouden immers dreigbrieven naar uw broer zijn gestuurd door die specifieke militie, wat u overigens helemaal onvermeld laat voor het CGVS (zie documenten in het administratief dossier, met name de documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document nummer 4, p. 9-10). U noemt in de verschillende versies van uw asielrelaas aldus telkens verschillende milities die verantwoordelijk zouden zijn voor uw vervolging. Gezien u niet alleen vervolgd werd door die militie of milities maar ook uw broers door hen werden vermoord en uw zus door hen werd ontvoerd mogen we toch verwachten dat u hier consistente verklaringen over kan afleggen en daarbij duidelijk kan aangeven of u weet welke militie of welke milities verantwoordelijk zijn, quod non in casu. Dat u niet meer weet welke militie verantwoordelijk is voor uw vervolging misschien te maken heeft met de medicatie die u neemt (CGVS, p. 10), is totaal niet overtuigend. U legt immers geen enkel document voor dat er zou op wijzen dat u geheugenproblemen zou kennen door medicatie die u neemt. Er dient verder te worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat de leider van de studenten van de sjiitische militie die u bedreigde Ali heette. Hij zou geveesd worden door leerkrachten en directeur (CGVS-vragenlijst, vraag 5 en vraag 7). Voor het CGVS daarentegen blijkt u dan, heel opmerkelijk, de naam van die leider niet meer te kennen. Zelf wanneer we vermelden dat u de leider A.(...) noemde tijdens het onderhoud bij de DVZ herinnert u het nog steeds niet (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 11). Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat u de naam van de leider van de personen die u vervolgden wel degelijk tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS zou kunnen weergeven, zeker als u die naam zelf spontaan heeft vermeld tijdens het onderhoud bij de DVZ. Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het CGVS stelt verder vast dat u de omstandigheden waarin u als soenniet zou zijn bedreigd door studenten van een sjiitische militie helemaal anders naar voor brengt in Oostenrijk enerzijds en voor het CGVS anderzijds. Er zitten duidelijke tegenstrijdigheden in uw asielrelaas in dat verband. In Oostenrijk vertelde u dat een groep studenten in school naar u toe kwam en vroeg of u een sjiit of een soenniet was. U verklaarde in Oostenrijk dat u bang was dat ze u zouden vermoorden en u vertelde aan die studenten dat u sjiit was. U bleef daarna twee dagen thuis en vloog naar Turkije (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document nummer 3, p. 4-5, en p.7). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat de sjiitische studenten te weten kwamen dat u een soenniet bent door uw familienaam. Die sjiitische studenten kwamen dat pas te weten na een jaar nadat u in de school begon te studeren. De sjiitische studenten die in een militie zitten zouden bovendien ook het volgende hebben gezegd: 'Kom bij ons. We gaan u helpen. Om de echte juiste sekte te vinden, om sjiit te worden (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6 en p. 8-9).' Dat zijn dus wel twee heel verschillende versies van de feiten en betreft bovendien kernaspecten van uw asielrelaas, met name uw vrees voor vervolging omwille van feit dat u soenniet was in een sjiitische omgeving. In Oostenrijk vermeldde u bovendien dat de soennieten en sjiieten gescheiden waren op school (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document nummer 3, p. 7) terwijl u voor het CGVS verklaarde niet te weten of u de enige soenniet op school was of niet (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 14). Ook deze elementen raken opnieuw aan de kern van uw asielrelaas aangezien het uw beweerde reden voor uw vertrek uit Irak betreft. Bovenstaande vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en dit in ernstige mate. Het CGVS dient ook op te merken dat u slechts heel vaag kan aangeven wanneer u problemen kreeg op school. U kan zelfs de maand niet herinneren en situeert de problemen eind 2014 (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 8 en p.13). Niettemin mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat u toch veel nauwkeuriger kan aangeven wanneer u problemen heeft gekregen gezien u zelf slechts één vervolgingsfeit heeft meegemaakt en zeker gezien u dan een aantal dagen later bent vertrokken uit Irak. Deze vaststelling doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het CGVS dient verder ook vast te stellen dat de problemen die uw familieleden zouden hebben gekend omwille van uw problemen evenmin geloofwaardig zijn en ook uw algemene geloofwaardigheid door verschillende tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen voor de Oostenrijkse en Belgische asielinstanties onderuit is gehaald. U verklaarde in Oostenrijk in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u als familieleden uw ouders en uw zus had (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 3, p. 6). In het kader van uw tweede verzoek in Oostenrijk verklaarde u dan weer dat u ook een broer had. Die broer zou bovendien zijn vermoord (zie

documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 4, p. 9). Het is toch wel heel frappant dat u in Oostenrijk dus eerst geen melding maakte van een broer en in het kader van een tweede verzoek die broer dan wel vermeldde en ook verklaarde dat die broer is vermoord. Nog los van bovenstaande opmerkelijke vaststelling dient het CGVS u er bovendien op te wijzen dat u in Oostenrijk in het kader van uw tweede verzoek verklaarde dat uw tweelingbroer dreigbrieven heeft ontvangen 'omdat hij als soenniet als kapper in een sjiitisch omgeving werkte' en 'moderne kapsels aanbood' (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 4, p. 9). Voor het CGVS beweerde u dan weer dat uw tweelingbroer R.(...) is vermoord omdat hij alcohol verkocht (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6). U bent met andere woorden ook niet consistent over de reden waarom uw broer R.(...) zou zijn bedreigd en vermoord. Daarnaast kunnen we niet anders dan vaststellen dat u in Oostenrijk helemaal niet heeft verteld dat u een broer T.(...) had die als bestuurder van een minibus werkte en ook vermoord werd omwille van sektarische problemen (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6). Als het zo is dat 'uw familie de prijs betaalde' omdat u weigerde u 'te bekeren' en weigerde 'hun religie te volgen' en aldus weigerde 'een van hen te worden' en vertrokken bent, dan is het wel heel opmerkelijk dat u de moord op uw andere broer T.(...) niet zou hebben vermeld. U heeft het bestaan van die broer dus zelfs niet eens vermeld in Oostenrijk. Bovendien bent u zelf voor de Belgische asielinstanties niet consistent over het moment dat uw broers werden vermoord. Voor de DVZ vermeldde u dat uw broers zijn overleden in 2015 (DVZ-vragenlijst, vraag 17) terwijl u voor het CGVS aangaf dat uw broer R.(...) is vermoord in oktober 2017 en uw broer T.(...) een tijdje later (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 15-16). Al deze bovenstaande vaststellingen halen uw algemene geloofwaardigheid op een ernstige wijze onderuit. Daarbij kunnen we nog vermelden dat u in Oostenrijk ook verklaarde dat uw ouders u haten omdat u kritiek had op de islam (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 3, p. 7), wat u helemaal onvermeld laat voor het CGVS. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede verwees u op het persoonlijk onderhoud voor het CGVS ook naar algemene sektarische problemen omdat jullie met uw familie in een kleine soennitische wijk woonden in een ruimere sjiitische buurt. U kon op ieder moment, thuis of op straat, worden aangevallen door sjiieten die heel machtig waren (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 8). Er dient in dit verband opgemerkt te worden dat u bleef steken in algemene verklaringen. Een verwijzing naar of het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, uw soenniet-zijn, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, in concreto te worden aangetoond of aannemelijk gemaakt en u blijft hier, nog afgezien van onze twijfels bij de waarachtigheid van uw relaas, in gebreke. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt helemaal niet dat alle soennieten in Irak problemen zouden kennen (zie documenten in het administratief dossier). Het loutere feit een soenniet te zijn in Irak volstaat op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.

Ten derde kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. In dit verband moeten we er u op wijzen dat het CGVS vaststelt dat uw algemene geloofwaardigheid onderuit is gehaald gezien de hoger vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw asielrelaas, in het bijzonder over de reden van uw vertrek uit Irak en over uw familieleden en de problemen die uw familieleden al dan niet zouden hebben gehad. Gezien uw vastgestelde algemene gebrek aan geloofwaardigheid kan het CGVS er niet zomaar van uit gaan dat uw beweerde homoseksuele relatie(s) en uw homoseksuele geaardheid aannemelijk en waar zijn. Voorts stelt het CGVS vast dat u uw homoseksuele relatie en uw homoseksuele geaardheid pas aanhaalt bij uw derde verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3-4), terwijl u eerder ook al een verzoek had ingediend in Duitsland, en dit nadat uw eerdere verzoeken in Oostenrijk werden ingediend op basis van manifest bedrieglijke motieven, zoals hoger blijkt uit de vaststellingen van het CGVS. Niettemin mogen we toch verwachten dat indien uw homoseksuele relatie en uw homoseksuele geaardheid waar zouden zijn u dat toch wel eerder had kunnen vermelden. U vermeldde in Oostenrijk dat u uit schaamte niet durfde te vertellen dat u homo bent (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 2, p. 3). Waar eventueel nog begrip zou kunnen worden opgebracht voor het feit dat het niet evident is om bij een eerste verzoek om internationale bescherming aan autoriteiten in de Europese Unie over uw seksuele geaardheid te spreken en dit gezien uw afkomst uit Irak waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk algemeen niet wordt aanvaard, mogen we niettemin toch verwachten van iemand die vreest voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid dat hij na een zekere periode hierover toch verklaringen kan afleggen. U heeft daarentegen pas na bijna 4 jaar verblijf in de Europese Unie verklaringen over uw beweerde homoseksuele relatie afgelegd, met name voor de Oostenrijkse asielinstanties bij uw derde verzoek om internationale bescherming (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3-4). Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat u melding maakt

van uw homoseksuele relatie in Oostenrijk en uw homoseksuele geaardheid in het eerste gesprek bij DVZ op 26 augustus 2020 (DVZ-vragenlijst, vraag 33), maar daar niets over zegt in het tweede gesprek bij DVZ op 8 juni 2021 (CGVS-vragenlijst) terwijl u op het gesprek van 8 juni 2021 wel heel uitdrukkelijk werd gevraagd naar al uw aangehaalde problemen bij een terugkeer naar uw land van herkomst en u bovendien beweerde ook in België een relatie van vijf maanden te hebben gehad (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 26). We mogen toch verwachten dat indien u ook in België een homoseksuele relatie zou hebben gehad u dat spontaan zou hebben vermeld bij DVZ op 8 juni 2021. Dat men niets zou hebben gevraagd, zoals u aangeeft wanneer u werd gevraagd waarom u niets heeft verteld over uw homoseksuele relatie in Oostenrijk (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 17) op 8 juni 2021, kan niet weerhouden worden als een verschoonbare reden hiervoor gezien u dus inderdaad zoals aangehaald bevestigd werd naar al uw problemen bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Voorgaande vaststellingen maken uw homoseksuele relatie(s) en homoseksuele geaardheid reeds weinig aannemelijk.

Bovendien legde u ook weinig doorleefde en weinig overtuigende verklaringen af over de 'ontdekking' van uw homoseksualiteit. U had pas voor het eerst door dat u op mannen viel toen u ongeveer 25 jaar oud was. Daarvoor was er geen enkele reden om te denken dat u op mannen viel. U heeft zich trouwens ook niet aangetrokken gevoeld tot meisjes en had ook geen gevoelens ten opzichte van meisjes. U gaf aan dat u in Irak niet de mogelijkheden had om iets leuks te doen of op stap te gaan. U verklaarde: 'Ik heb al gezegd. In Irak was mijn leven beperkt. Dus de plaatsen waar ik naar toe ging lieten mij niet aan zulke onderwerpen denken (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 18-19 en p. 22).' Dat u de kans niet zou hebben gehad om gevoelens te hebben voor jongens of voor meisjes is niettemin toch weinig aannemelijk, zelfs in een land als Irak met tal van moeilijkheden en beperkingen op het sociale vlak. Het is daarnaast ook niet overtuigend dat iemand die ongeveer 25 jaar is en zich nog nooit tot mannen aangetrokken zou hebben gevoeld ineens zomaar zou ingaan op een voorstel tot seks in een club. U verklaarde daarover het volgende: 'We zaten gewoon te praten en te drinken. En hij begon over het onderwerp van homoseksuelen en wat ik ervan vond en of ik ervaring heb en hij heeft dat toen voorgesteld en ik was akkoord. En ik heb gezegd 'we kunnen proberen'. En we zijn samen vertrokken (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 21).' Het spreekt voor zich dat deze vaststellingen uw beweerde homoseksuele geaardheid weinig aannemelijk maken. Bovendien legde u ook heel vage verklaringen af over waar u uw partner in Oostenrijk heeft leren kennen. Zo herinnert u niet wanneer u voor het eerst met uw partner bent meegegaan. U herinnert zelfs de maand niet. U bent ook vaag over het moment waarop uw relatie eigenlijk begon (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 22). U herinnert evenmin in welke club u uw partner heeft ontmoet (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 20), terwijl u in Oostenrijk wel degelijk wist aan te geven hoe de discotheek waar u uw partner leerde kennen heet (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 4). Nochtans zou het begin van uw seksuele contacten en het moment waarop uw relatie begon een zeer ingrijpende gebeurtenis voor u moeten geweest zijn, een gebeurtenis waarvan redelijkerwijze kan verwacht worden dat u het waar en wanneer toch goed kan herinneren. U gaf aan bepaalde zaken niet te herinneren omdat u kalmerende middelen neemt (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 22). In dit verband moet echter opgemerkt worden dat u helemaal geen bewijs heeft voorgelegd voor het gebruik van kalmerende middelen, laat staan voor uw bewering dat dit leidt tot het niet herinneren van toch zeer belangrijke momenten in uw leven, zoals we de ontdekking van een seksuele geaardheid toch mogen noemen. Bovendien blijkt uit uw verklaringen in Oostenrijk dat er toch meerdere elementen zijn die ernstig doet twifelen aan de aard van uw relatie met uw partner in Oostenrijk. Zo legt u inconsistente verklaringen af over de familienaam van uw partner in Oostenrijk. We mogen niettemin van iemand die een relatie heeft gehad en dit voor de eerste keer, zoals u beweerde voor het CGVS, dat die de volledige naam van zijn partner kent. In Oostenrijk noemde u uw partner J.De.(...) (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3) terwijl u voor het CGVS sprak over J.Do.(...) (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 21). U zou dat toch correct moeten kunnen weergeven. Bovendien legde u ook inconsistente verklaringen af over de geboortedatum van uw vermeende partner in Oostenrijk. In Oostenrijk verklaarde u dat uw partner J.(...) geboren was op 2 februari 1992 (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat uw partner geboren was op 22 april 1992 (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 23). U wordt nochtans toch redelijkerwijze verwacht de geboortedatum van uw allereerste partner correct te kunnen weergeven. Bovenstaande vaststellingen zorgen er aldus voor dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw homoseksuele relatie(s) en uw homoseksuele geaardheid.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term ‘Baghdad Belts’. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is, werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie de COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 24 november 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20211124.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. De controle over Bagdad en de Baghdad Belts komt meer en meer in handen van de pro-Iraanse milities te liggen. De pro-Iraanse milities oefenen controle uit over bevolkingsgroepen en doorgangswegen rond Bagdad in de hoop de VS-troepen te verdrijven en de situatie dusdanig te modelleren dat ze er op langere termijn een demografische meerderheid kunnen behouden. De ISF zijn hierdoor genoodzaakt hun aandacht te verdelen over dit euvel en hun strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS), waardoor de doeltreffendheid van beide inspanningen afneemt. De Verenigde Staten hebben intussen aangekondigd dat ze een volledige terugtrekking van hun gevechtseenheden beogen tegen eind 2021, maar het Iraakse leger zullen blijven bijstaan met opleiding en advies.

In de hele provincie vinden veiligheidsincidenten plaats. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het totale aantal burgerslachtoffers dat hierbij valt, liggen anno 2021, net zoals in 2020, evenwel zeer laag.

De veiligheidssituatie in Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen ISIS. Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. De terreurorganisatie tracht sindsdien voet aan de grond te krijgen in voornamelijk dunbevolkte, weinig toegankelijke gebieden waar de veiligheidsdiensten weinig tot niet aanwezig zijn en geen volledige controle uitoefenen. De positie van de organisatie is echter geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014. Anno 2021 voert ISIS nog steeds een low-level guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten de Iraakse strijdkrachten en ordediensten, het elektriciteitsnet en de plaatselijke mukhtars.

De dreiging die uitgaat van ISIS in Bagdad en de Baghdad Belts is beperkt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal aanvallen dat kan worden toegeschreven aan ISIS, en het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, globaal gesproken laag liggen. Uitzondering op dit laatste zijn de drie (zelfmoord)aanslagen die in 2021 in Bagdad plaatsvonden. De meeste slachtoffers van ISIS werden echter geteld bij aanvallen op het leger, de PMF en de politie. Vooral in de rurale buitengebieden van de provincie vinden voorts veiligheidsoperaties plaats tegen schuilplaatsen en wapenopslagplaatsen van ISIS, dewelke hinder voor de burgerbevolking kunnen opleveren in de zin dat ze hun woningen niet kunnen verlaten of betreden gedurende enkele dagen. Er vallen bijna geen burgerslachtoffers tijdens dergelijke operaties.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS is eveneens van invloed op de veiligheidssituatie in Bagdad. Deze resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden eveneens installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. In 2020 voerden verschillende pro-Iraanse milities aanvallen uit op de Green Zone in Bagdad, op de legerbasis van Taji en op transporten van het Amerikaanse leger. In 2021 vond er een wijziging in de modus operandi plaats en werden de raketaanvallen ingeruild voor het plaatsen van berm bommen gericht tegen wegtransporten. Het effect op de burgerbevolking van deze ontwikkelingen is veeleer beperkt.

Sinds oktober 2019 vonden er in de stad Bagdad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, begonnen de demonstraties in mei 2020 opnieuw. De betogingen waren vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging, maar ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds

plaatsvonden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikte zelf ook geweld tegen de ordetroepen of de door hen geviseerde instellingen. De grote demonstraties behoren echter tot het verleden. Ze eindigden door de pandemie en de intrekking van de steun van de Sadristen. Er vonden nog wel betogingen plaats maar zonder grote gewelduitbarstingen. Om tegemoet te komen aan de eisen van de betogers werden er op 10 oktober 2021 parlementsverkiezingen georganiseerd. Deze zijn zonder grote geweldincidenten verlopen, maar de opkomst was lager dan bij de verkiezingen van 2018. De zogenaamde Fateh alliantie - sjiitische partijen die aanleunen bij de pro-Iraanse milities – leed zware verliezen en aanvaardde de uitslagen niet. Op verschillende plaatsen in Irak organiseerde ze betogingen, dewelke niet altijd vreedzaam verliepen en af en toe leidden tot schermutselingen met de ordediensten. Dit politiek geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Naast de bovenstaande vormen van geweld, blijkt uit de beschikbare informatie dat het geweld in Bagdad voornamelijk zeer kleinschalig en doelgericht van aard is, waarbij de daders vaak niet geïdentificeerd kunnen worden. Onder andere sjiitische milities en criminele groeperingen maken zich schuldig aan politiek en crimineel geweld zoals ontvoeringen en afpersing. Sinds 2020 vinden er ook aanslagen, vaak door middel van brandbommen, plaats tegen winkels die alcohol verkopen. De meerderheid van deze winkels wordt door Yezidi of christenen uitgebaat. Naast religieus extremisme liggen ook conflicten over het betalen van beschermingsgeld aan gewapende groepen en concurrerende verkopers mogelijk aan de basis van deze aanvallen.

Volgens IOM telde Irak op 30 september 2021 1.189.581 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 45.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Hierbij merken we op dat u aangaf dat u gevisieerd werd door studenten die behoorden tot een sjiitische militie. U stelt dat dit het geval was omdat u soenniet bent en studeerde in een sjiitische omgeving. Hierbij

dient opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar uw soenniet-zijn verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont bovendien niet aan dat u omwille van uw soenniet-zijn minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (zie supra).

Het door u voorgelegde document wijzigt niets aan de voorgaande appreciatie. Met betrekking tot de overlijdensakte van uw broer R.(...) dient immers te worden opgemerkt dat om enige bewijskracht aan een document te ontnemen, het document dient te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. U heeft ten andere het bestaan en overlijden van uw broer in Oostenrijk pas gemeld bij uw tweede verzoek om internationale bescherming en u legde voor de Oostenrijkse en Belgische autoriteiten inconsistente verklaringen af over de reden waarom uw broer zou zijn vermoord, zoals hoger besproken. Bovendien worden in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt waardoor er weinig bewijswaarde aan gehecht kan worden (zie documenten in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB CGVS) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker voert tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing omtrent de geloofwaardigheid van zijn relaas en tracht deze te weerleggen.

Tevens betoogt hij dat de Iraakse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden tegen vervolging door milities in Irak.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Irak, en meer bepaald in Bagdad, haalt verzoeker verscheidene landenrapporten aan alsook een reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken. Verzoeker concludeert hieruit dat de verwerende partij bijzonder voorzichtig moet zijn in de beoordeling van het gevaar dat hij loopt in geval van terugkeer. In dit verband verwijst hij nog naar de Elgafaji-rechtspraak van het Europees Hof van Justitie en meent hij dat hij als homoseksueel in een homofob land een hoger risico loopt.

2.2. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker de volgende landeninformatie:

- stuk 3: COI Focus, *Irak : veiligheidssituatie*, 24 november 2021;

- stuk 4: UN.org, *Conseil de sécurité: en plus de l'insécurité qui persiste, la Représentante spéciale présente les autres défis à relever par l'Iraq en 2021*, 16 februari 2021;
- stuk 5: France culture, *A bientôt 20 ans, le mariage homosexuel reste interdit un peu partout dans le monde*, 29 februari 2020;
- stuk 6: EASO, *Country Guidance Iraq 2021 - Dahuk/Dohuk - Subsidiary protection - COMMON ANALYSIS* - *The Iraqi State*, januari 2021;
- stuk 7: EUAA, *Iraq: Level of indiscriminate violence*, januari 2021;
- stuk 8: EASO, *Iraq Key Socio-economic Indicators for Baghdad, Basrah, and Sulaymaniyah*, november 2021.

3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 6 mei 2022 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Irak wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- EASO COI Report – Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie van 24 november 2021.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker, een soennitisch moslim van Arabische afkomst en wonend in Bagdad, verklaart Irak te hebben verlaten omwille van bedreigingen door enkele studenten die tot een sjiiitische militie behoorden. Hij zou ook algemene sektarische problemen hebben gekend omdat hij met zijn familie in een kleine soennitische wijk Al-Saydiya woonde in een ruimere sjiiitische buurt. Verzoeker verliet Irak in 2015, twee of drie dagen na een incident op school.

Zijn broers R. en T. zouden in 2017 zijn vermoord; hij vermeldde ook dat zijn zus werd ontvoerd.

Daarnaast houdt hij voor homoseksueel te zijn; in 2018 zou hij in Oostenrijk een eerste relatie met een man hebben gehad.

5.2. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hem de aanleiding zouden hebben gevormd om Irak te verlaten. Hij stelt immers vast dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de beweerdde bedreiging door sjiiitische studenten gelet op de talrijke vage, tegenstrijdige en weinig eensluidende verklaringen die verzoeker hierover heeft afgelegd, en (ii) verzoeker wat betreft de algemene sektarische problemen blijft steken in algemene verklaringen.

Daarnaast hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers voorgehouden homoseksualiteit, gelet op de laattijdige melding ervan en zijn weinig doorleefde en weinig overtuigende verklaringen over de ontdekking van zijn homoseksualiteit.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende argumenten bijbrengt die het geheel van bovenstaande motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om voormelde motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij om onderstaande redenen in gebreke blijft.

5.3.1. Vooreerst stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij werd bedreigd door enkele studenten die behoorden tot een sjiiitische militie.

5.3.2. Zo is verzoeker niet consistent over de personen die hem zouden vervolgen. Hij vernoemt bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) de militie van Sayyid Muhammad Baqir al-Hakim als verantwoordelijke voor zijn vervolging en de moord op zijn broers (CGVS vragenlijst, vraag 5), terwijl hij bij het CGVS beweerde dit niet te weten en slechts Al Asa'ib, Abu Fadhal al Abbas en het Mahdi-leger

noemde als organisaties die in de wijk Karrada aanwezig zijn (NPO, p. 10). In Oostenrijk gaf hij dan weer de militie Asa'ib Ahl al-Haq op als verantwoordelijke van de moord op zijn broer R. en de ontvoering van zijn zus (AD CGVS, Oostenrijks dossier, vertaling). Voor de DVZ verklaarde verzoeker tevens dat de leider van de studenten van de sjiiitische militie die hem bedreigde A. heette (CGVS vragenlijst, vraag 5 en 7), terwijl hij voor het CGVS de naam van die leider niet meer blijkt te kennen (NPO, p. 11).

Verzoeker repliceert in voorliggend verzoekschrift dat hij zich nooit heeft uitgesproken over de naam van de sjiiitische militie noch over de leider ervan en meent dat de tolk bij de DVZ hem verkeerd begrepen zal hebben. Verzoeker kaart in dit verband aan dat de gehooromstandigheden bij de DVZ vaak heel moeilijk zijn en verwijst naar de Salduz-jurisprudentie van het EHRM.

De Raad herinnert er enerzijds aan dat de DVZ en het CGVS geen rechtsprekende organen zijn, maar deel uitmaken van het bestuur en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht moeten nemen, en anderzijds dat het arrest inzake Salduz een strafprocedure betreft. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat het recht op bijstand van een advocaat zoals gesteld in de zaak Salduz mutatis mutandis geldt in zijn zaak vermits hij geen "*verdachte*" is bij het onderzoek naar zijn asielaanvraag en hij ook niet werd "*ondervraagd*" door de "*politie*", doch enkel door de asielinstanties werd gehoord teneinde zijn beschermingsverzoek toe te lichten. Het CGVS is er door de wet enkel mee belast na te gaan of de verzoeker beantwoordt aan de definitie van vluchteling zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de verzoeker in aanmerking komt voor de toepassing van het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont derhalve niet aan dat de asielinstanties artikel 6 van het EVRM hebben geschonden tijdens het onderzoek naar zijn vrees voor vervolging.

Verder wijst de Raad op wat volgt.

Het verslag opgetekend bij de DVZ geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoeker mag bewijzen dat hij hetgeen in het verslag werd neergeschreven op een andere manier heeft gezegd. Hij dient deze beweringen evenwel te ondersteunen met concrete en pertinente gegevens. Echter slaagt verzoeker er niet in zijn beweringen dienaangaande hard te maken. Door zich louter af te vragen of deze opgetekende verklaringen wel een getrouwe weergave zijn van wat hij heeft gezegd, gelet op de omstandigheden waarin het interview op de DVZ plaatsvindt (haastig, met lawaai, soms geen herlezing, zonder advocaat), toont verzoeker niet aan dat er fouten zijn gebeurd en dat de beslissing hierdoor mogelijk anders zou zijn geweest. Evenmin toont verzoeker in concreto aan op welke wijze de bijstand van een advocaat of vertrouwenspersoon een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de DVZ.

Het is overigens niet ernstig om na confrontatie met de bestreden beslissing op algemene wijze kritiek te uiten op het verloop van het interview op de DVZ. De Raad wijst erop dat niets verzoeker ervan weerhield om een opmerking te formuleren indien hij zich niet akkoord kon verklaren met de manier waarop hij werd gehoord. Verzoeker heeft echter nagelaten dit te doen. Hij werd bovendien bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en maakte geen gewag van enig tolk- of taalprobleem. Verder bevestigde verzoeker bij het CGVS dat de CGVS-vragenlijst in het Arabisch aan hem werd voorgelezen en dat het interview op de DVZ, weliswaar kort, maar vlot was verlopen (NPO, p. 2-3). Hij heeft deze ook zonder voorbehoud ondertekend waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle bovenstaande verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (CGVS vragenlijst, p. 3). Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, wordt datgene wat erin werd opgenomen dan ook geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. De Raad kan aldus niet anders dan vaststellen dat verzoeker in de mogelijkheid is geweest om de correctheid van het verslag van de DVZ na te gaan en de weergave van zijn verklaringen te controleren, alsook dat hij bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans kreeg om de eventuele gebreken in de vragenlijst aan te kaarten. Indien de vragenlijst ingevuld op de DVZ fouten zou bevatten, kan dan ook worden verwacht dat verzoeker dit bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS zou hebben rechtgezet.

De bewering dat hij zich nooit heeft uitgesproken over welke militie en/of leider verantwoordelijk was voor zijn problemen, klemmt overigens ook waar hij in Oostenrijk de militie Asa'ib Ahl al-Haq opgaf als verantwoordelijke van de moord op zijn broer R. en de ontvoering van zijn zus. De beweemde moeilijke gehooromstandigheden voor de DVZ kunnen hiertoe bezwaarlijk als verklaring dienen.

Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij eensluidende en

samenhangende verklaringen aflegt over de personen die hem zouden vervolgen, aangezien dit de kern uitmaakt van zijn vluchtrelaas. De vaststelling dat verzoeker hiertoe niet in staat was, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

5.3.3. Ook de omstandigheden waarin hij als soenniet zou zijn bedreigd door studenten van een sjiitische militie, brengt verzoeker helemaal anders naar voor in Oostenrijk dan bij het CGVS. De commissaris-generaal motiveert terdege: *“In Oostenrijk vertelde u dat een groep studenten in school naar u toe kwam en vroeg of u een sjiit of een soenniet was. U verklaarde in Oostenrijk dat u bang was dat ze u zouden vermoorden en u vertelde aan die studenten dat u sjiit was. U bleef daarna twee dagen thuis en vloog naar Turkije (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document nummer 3, p. 4-5, en p.7). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat de sjiitische studenten te weten kwamen dat u een soenniet bent door uw familienaam. Die sjiitische studenten kwamen dat pas te weten na een jaar nadat u in de school begon te studeren. De sjiitische studenten die in een militie zitten zouden bovendien ook het volgende hebben gezegd: ‘Kom bij ons. We gaan u helpen. Om de echte juiste sekte te vinden, om sjiit te worden (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6 en p. 8-9).’ Dat zijn dus wel twee heel verschillende versies van de feiten en betreft bovendien kernaspecten van uw asielrelaas, met name uw vrees voor vervolging omwille van feit dat u soenniet was in een sjiitische omgeving. In Oostenrijk vermeldde u bovendien dat de soennieten en sjiieten gescheiden waren op school (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document nummer 3, p. 7) terwijl u voor het CGVS verklaarde niet te weten of u de enige soenniet op school was of niet (CGVS, A.-D., 05.10.2021, p. 14). Ook deze elementen raken opnieuw aan de kern van uw asielrelaas aangezien het uw beweerde reden voor uw vertrek uit Irak betreft.”*

Het verweer van verzoeker dat hij omwille van de druk en levensomstandigheden in Oostenrijk bepaalde elementen is vergeten, kan bovenstaande vaststelling niet verschonen.

Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en leven en daarom bescherming vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om het vluchtrelaas telkens zo juist, volledig en waarheidsgetrouw mogelijk weer te geven en dat hij eensluidende, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. Aangezien de vermeende bedreigingen essentiële elementen betreffen van het vluchtrelaas en de directe aanleiding vormden voor verzoekers vertrek uit Irak, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij, ongeacht eventuele traumatische ervaringen of moeilijke levensomstandigheden, de omstandigheden van deze bedreigingen op eenduidige en doorleefde wijze zo precies mogelijk kan weergeven. Verzoeker brengt ook nergens enig begin van bewijs bij dat hij zou kampen met geheugenproblemen, om welke reden dan ook. Verzoekers inconsistente verklaringen over kernelementen van zijn relaas zijn evenwel zo fundamenteel dat er bezwaarlijk nog enig ernstig geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen.

Waar verzoeker laat gelden dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet werd geconfronteerd met deze tegenstrijdigheden, kan worden verwezen naar de toelichting bij het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het KB CGVS: *“Het feit de asielzoeker te moeten confronteren met bepaalde tegenstrijdigheden betekent niet dat deze laatste opnieuw moet worden opgeroepen voor een nieuw gehoor. Dit artikel belet de commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd.”* (Verslag aan de Koning, BS 3 september 2010, p. 56347). De Raad wijst erop dat het koninklijk besluit van 11 juli 2003 aldus geen sanctie voorziet in geval werd nagelaten de asielzoeker te confronteren met tegenstrijdige verklaringen die hij heeft afgelegd. Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is immers niet steeds mogelijk. De Raad wijst er ook op dat verzoeker de gelegenheid heeft om bij de Raad de nodige toelichting te verstrekken met betrekking tot de door het CGVS aangehaalde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, maar in casu niet overtuigt. Hij slaagt er niet in uit te leggen waarom hij in Oostenrijk en België verschillende verklaringen heeft afgelegd en kan deze tegenstrijdigheden dan ook niet dienstig verschonen of verantwoorden.

5.3.4. Verder is verzoeker niet consistent over wie de leden van zijn gezin zijn, noch over de reden waarom zijn broer R. zou zijn bedreigd en vermoord, noch over het moment waarop dit zou zijn gebeurd. De commissaris-generaal stelt terdege: *“U verklaarde in Oostenrijk in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming dat u als familieleden uw ouders en uw zus had (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 3, p. 6). In het kader van uw tweede verzoek in Oostenrijk verklaarde u dan weer dat u ook een broer had. Die broer zou bovendien zijn vermoord (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 4, p. 9). Het is toch wel heel frappant dat u in Oostenrijk dus eerst geen melding maakte van een broer en in het kader van een tweede verzoek die broer dan wel vermeldde en ook verklaarde dat die broer is vermoord. Nog los van bovenstaande opmerkelijke vaststelling dient het CGVS u er bovendien op te wijzen dat u in Oostenrijk in het kader van uw tweede verzoek verklaarde dat uw*

tweelingbroer dreigbrieven heeft ontvangen 'omdat hij als soenniet als kapper in een sjiitisch omgeving werkte' en 'moderne kapsels aanbood' (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 4, p. 9). Voor het CGVS beweerde u dan weer dat uw tweelingbroer R.(...) is vermoord omdat hij alcohol verkocht (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6). U bent met andere woorden ook niet consistent over de reden waarom uw broer R.(...) zou zijn bedreigd en vermoord. Daarnaast kunnen we niet anders dan vaststellen dat u in Oostenrijk helemaal niet heeft verteld dat u een broer T.(...) had die als bestuurder van een minibus werkte en ook vermoord werd omwille van sektarische problemen (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 6). Als het zo is dat 'uw familie de prijs betaalde' omdat u weigerde u 'te bekeren' en weigerde 'hun religie te volgen' en aldus weigerde 'een van hen te worden' en vertrokken bent, dan is het wel heel opmerkelijk dat u de moord op uw andere broer T.(...) niet zou hebben vermeld. U heeft het bestaan van die broer dus zelfs niet eens vermeld in Oostenrijk. Bovendien bent u zelf voor de Belgische asielinstanties niet consistent over het moment dat uw broers werden vermoord. Voor de DVZ vermeldde u dat uw broers zijn overleden in 2015 (DVZ-vragenlijst, vraag 17) terwijl u voor het CGVS aangaf dat uw broer R.(...) is vermoord in oktober 2017 en uw broer T.(...) een tijdje later (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 15-16). Al deze bovenstaande vaststellingen halen uw algemene geloofwaardigheid op een ernstige wijze onderuit. Daarbij kunnen we nog vermelden dat u in Oostenrijk ook verklaarde dat uw ouders u haten omdat u kritiek had op de islam (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 3, p. 7), wat u helemaal onvermeld laat voor het CGVS. Ook deze vaststelling doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Verzoeker slaagt er met zijn weinig beduidend en vaag verweer dat hij "een document in Oostenrijk [heeft] geproduceerd ter staving van zijn asielaanvraag dat getuigt van alles wat hij verklaard heeft" en hij naar dit document verwijst om te bevestigen wat hij heeft gezegd over de dood van zijn broers, niet in hier anders over te doen denken. Door louter te wijzen op het feit dat hij in Oostenrijk documenten heeft neergelegd ter staving van zijn asielrelaas, brengt hij geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal in deze kunnen weerleggen of ontkrachten.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte overlijdensakte van zijn broer R. (AD CGVS, map met documenten), stelt de Raad vast dat dit hoogstens een indicatie inhoudt van diens overlijden. Hieruit kan echter geenszins worden besloten dat R. is vermoord in de door verzoeker voorgehouden omstandigheden, laat staan dat zijn overlijden verband houdt met verzoeker en voor hem tot persoonlijke problemen zou leiden, te meer verzoeker voor de Oostenrijkse en Belgische autoriteiten inconsistente verklaringen aflegde over de reden waarom alsook wanneer zijn broer zou zijn vermoord en hij in Oostenrijk het bestaan en overlijden van zijn broer overigens pas heeft gemeld bij zijn tweede verzoek aldaar. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt bovendien dat in Irak officiële documenten vrij frequent nagemaakt worden.

Deze overlijdensakte geniet dan ook slechts een geringe bewijswaarde en kan in samenhang met zijn verklaringen, de geloofwaardigheid van de voorgehouden vervolgingsfeiten niet herstellen.

5.4. Wat betreft verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, stelt de commissaris-generaal op goede grond vast dat, gelet op zijn algemene gebrek aan geloofwaardigheid, zijn lange talmen om zijn homoseksuele geaardheid aan te halen, zijn weinig doorleefde en weinig overtuigende verklaringen over de ontdekking van zijn homoseksualiteit, en zijn vage verklaringen over waar hij zijn partner in Oostenrijk heeft leren kennen, verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid niet kan worden aangenomen.

Door louter te herhalen dat hij opgroeide binnen een traditioneel gezin in een homofob land waardoor hij de kans niet had om over zijn seksualiteit na te denken en zichzelf innerlijk te ontdekken, slaagt verzoeker er niet in hier anders over te doen denken.

Net omwille van de Iraakse context waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk onaanvaardbaar is of strafbaar is gesteld, kan van verzoeker worden verwacht dat hij coherente en doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording en ervaringen. Er mag in dat geval van verzoeker immers worden verwacht dat er sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) van zijn land van herkomst verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

In dit opzicht komt het weinig aannemelijk over dat hij pas op 25-jarige leeftijd doorhad dat hij op mannen viel en er daarvoor geen enkele reden was om te denken dat hij op mannen viel (NPO, p. 19).

Het is daarnaast ook niet overtuigend dat iemand die ongeveer 25 jaar is en zich nog nooit tot mannen aangetrokken zou hebben gevoeld ineens zomaar zou ingaan op een voorstel tot seks in een club. Verzoeker verklaarde daarover het volgende: *"We zaten gewoon te praten en te drinken. En hij begon over het onderwerp van homoseksuelen en wat ik ervan vond en of ik ervaring heb en hij heeft dat toen voorgesteld en ik was akkoord. En ik heb gezegd 'we kunnen proberen'. En we zijn samen vertrokken."* (NPO, p. 21).

Bovendien gaf verzoeker niet alleen oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen over de ontdekking over zijn homoseksualiteit. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing tevens vast dat verzoeker heel vage verklaringen aflegde over waar hij zijn partner in Oostenrijk heeft leren kennen: *"Zo herinnert u niet wanneer u voor het eerst met uw partner bent meegegaan. U herinnert zelfs de maand niet. U bent ook vaag over het moment waarop uw relatie eigenlijk begon (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 22). U herinnert evenmin in welke club u uw partner heeft ontmoet (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 20), terwijl u in Oostenrijk wel degelijk wist aan te geven hoe de discotheek waar u uw partner leerde kennen heet (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 4)."*

Zijn verweer in het verzoekschrift dat zijn relatie met J. meerdere jaren geleden heeft plaatsgevonden waardoor hij zich niet alle details kan herinneren, kan niet overtuigen. Het begin van zijn homoseksuele contacten en het moment waarop zijn relatie met een andere man begon, zijn immers een zeer ingrijpende gebeurtenissen waarvan redelijkerwijze kan verwacht worden dat verzoeker, ook al was dit meer dan vier jaar geleden, zich het waar en wanneer toch goed kan herinneren. Verzoeker legt ook geen enkel begin van bewijs voor dat hij zou kampen met geheugenproblemen.

Verder legde verzoeker zelfs inconsistente verklaringen af over de familienaam en geboortedatum van zijn partner in Oostenrijk. De commissaris-generaal bemerkt terecht: *"In Oostenrijk noemde u uw partner J.De.(...) (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3) terwijl u voor het CGVS sprak over J.Do.(...) (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 21). U zou dat toch correct moeten kunnen weergeven. Bovendien legde u ook inconsistente verklaringen af over de geboortedatum van uw vermeende partner in Oostenrijk. In Oostenrijk verklaarde u dat uw partner J.(...) geboren was op 2 februari 1992 (zie documenten uit het dossier uit Oostenrijk, document 1, p. 3). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u dat uw partner geboren was op 22 april 1992 (CGVS, A.-D.(...), 05.10.2021, p. 23)."*

De vaststelling dat verzoeker de volledige naam van zijn partner noch zijn geboortedatum correct kan weergeven, kan niet worden aangenomen en maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan deze beweerde homoseksuele relatie.

Door louter te volharden in zijn homoseksuele geaardheid, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiverde elementen aan die de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal kunnen weerleggen of ontkrachten.

Alles samengenomen besluit de Raad dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers homoseksuele relatie(s) en zijn homoseksuele geaardheid. Het geheel aan zijn oppervlakkige, niet doorleefde, incoherente, tegenstrijdige en opvallende verklaringen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, heeft tot gevolg dat verzoeker een homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Daar om het geheel van voormelde redenen geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid, is de verwijzing in het verzoekschrift omtrent de situatie voor homoseksuelen in Irak, niet dienstig.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt om de bovenvermelde onaannemelijkheden, onwetendheden en tegenstrijdigheden in zijn vluchtrelaas te verklaren of te weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Ze blijven dan ook gehandhaafd.

Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat aan verzoekers beweerde problemen met sjiiitische studenten noch aan zijn voorgehouden homoseksualiteit enig geloof kan worden gehecht.

5.6. Verzoeker verwijst tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog naar algemene sektarische problemen omdat hij met zijn familie in een kleine soennitische wijk woonde in een ruimere sjiiitische buurt, maar blijft, zoals de commissaris-generaal terecht bemerkt, steken in algemene verklaringen.

De Raad leest in de beschikbare informatie weliswaar dat soennieten in Bagdad grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjiiitische milities, doch niet dat zij actueel in die stad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden (EASO *“Country Guidance note: Iraq”* van januari 2021, p. 68).

Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst. Gelet op de ongelooftwaardigheid van zijn vluchtrelaas, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

5.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers betoog dat de Iraakse autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden, is dan ook niet dienstig.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek worden gevisieerd.

6.2. Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de UNHCR-richtlijnen als uit de EASO Guidance note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund. Verzoeker kan voorts niet dienstig verwijzen naar het voorgelegde reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken nu dit

reisadvies is bestemd voor Belgische reizigers en niet is te beschouwen als een richtlijn voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen.

6.3. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De commissaris-generaal bemerkt in dit verband terdege: *"Hierbij merken we op dat u aangaf dat u geïnterviewd werd door studenten die behoorden tot een sjiiitische militie. U stelt dat dit het geval was omdat u soenniet bent en studeerde in een sjiiitische omgeving. Hierbij dient opgemerkt te worden dat onder 'persoonlijke omstandigheden' in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet enkel die omstandigheden kunnen worden begrepen die tot gevolg hebben dat een verzoeker in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Door te verwijzen naar uw soenniet-zijn verwijst u evenwel naar persoonlijke omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een groter risico loopt het slachtoffer te worden van doelgericht geweld. U toont bovendien niet aan dat u omwille van uw soenniet-zijn minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld kan vermijden door tijdelijk bescherming op te zoeken bij aanslagen en gevechten alsook minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten. Aangezien de door u aangehaalde persoonlijke elementen niet kunnen worden aangemerkt als omstandigheden die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld, maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat u een groter risico zou lopen het slachtoffer te worden van doelgericht geweld kan volledigheidshalve nog opgemerkt worden dat de door u aangehaalde omstandigheden verband houden met de criteria van de vluchtelingendefinitie of de beoordeling van het reëel risico in de zin van artikel 48/4, § 2 sub a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat u soenniet bent maakt reeds het voorwerp uit van een onderzoek van uw nood aan internationale bescherming (zie supra)."*

Deze bevindingen vinden steun in het administratief dossier en worden door verzoeker niet betwist.

De opmerking van verzoeker dat hij omwille van zijn homoseksualiteit een hoger risico loopt, is niet dienstig nu hoger is gebleken dat aan zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht.

Verzoeker maakt derhalve geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verhogen. Er blijkt niet dat verzoeker, meer dan andere bewoners van Bagdad, een groter risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

6.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op het CGVS. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op

alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES